

RODOLJUB.

Glasilo „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvo-stopne petit-vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 15. kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

17. števil.

V Ljubljani, dne 2. septembra 1893.

III. leto.

Pozor — pri izseljevanji v Ameriko!

V zadnjem času prihajajo od naših rojakov onkraj velike vode vedno žalostnejša poročila. Dela vedno manj, delavcev vedno več, življenje vedno dražje, zakoni zoper izseljence vedno strožji, — tako tožijo slovenski izseljenci, dostikrat milo proseč, naj jim sorodniki pošljejo vsaj za potni strošek — nazaj v zapuščeno slovensko domovino.

A o tem se danes nismo namenili pisati, ker vemo, da je težko odgovarjati tam — kjer sila kola lomi. Žalibog, da mora marsikatera slovenska rodbina izselitev v Ameriko smatrati za jedino svojo rešitev, sedaj ko so jim slabe letine, trtna uš in visoki davki uničili nekdanje blagostanje. Bog daj, da bi se vsakomur uresničil up! — Pač pa smo se namenili danes opozoriti na neko hudo razvado gledé izseljevanja v Ameriko, ki je že marsikateri kmečki hiši prouzročila bridke ure. In tu je naš svarilni glas obsežen v besedah: Ne skušajte pošiljati v Ameriko alikamorski bodi izven našega cesarstva sinov in bratov, ki še niso zadostili svoji vojaški dolžnosti.

Kako žalostne prizore gledamo vsak teden zlasti pri Ljubljanski deželni sodnji in tudi pri drugih. Pred sodniki stojé nedoletni fantje, ki so jih orožniki polovili po raznih železniških štacijah od Ljubljane tja gori do severne meje cesarstva. Izseljenci so to, ki so bili namenjeni v Ameriko in sedaj stojé pred sodiščem kot vojaški beguni. To pa pride tako-le: Doma na skromnem in zadolženem posestvu gospodari oče, ki ne čuti v sebi več poguma in moči, da bi šel za kruhom v Ameriko ali pa mati—vdova v sredi dobre kope otrok. Rubežen preti in daleč ne more več biti dan, ko bo prišla na boben domačija. Doma pa je najstarejši recimo 18letni sin, kateremu srce krvavi pri tem pogledu in ki bi rad starišem in sebi rešil domačijo, pa ne more. V Ameriko torej! Tam si upa sin v kratkem času toliko zaslužiti, da reši stariše te grozne skrbi. Saj je mlad in čil — saj rad dela. Oče ali mati uporabi torej zadnji kredit, da izroči sinu denar za potni strošek in on gre. Nove nade in novi upi navdajajo zaostalo družino in vsak večer iskreno molijo, da bi se posrečila njih želja. A na nekaj so vsi skupaj pozabili. Na vojaški zakon z dne 11. apr.

LISTEK.

Hudiča ni!

Smešnica. Spisal c—o.

Bilo je malo pred vsemi Svetniki. Vse smo bili popravili in tisto leto je bilo vsega dovolj. Lahko smo se torej oddahnili od obilega dela in si tudi privoščili kako kapljico. Tema je bila zunaj tisti večer, da si komaj cesto videl. Jedva sem našel k Naconu, kjer smo se shajali sosedje. Bil sem še fant, a ker sem bil že gospodar, hodil sem že med može. Bili so vsi pravi veseljaki, radi so ga pili, radi burke uganjali in časih še prav robate burke. Gorje mu, kdor je prišel med nje in da se jim je udal! Revež je bil. Tisti večer nismo imeli nobenega med sabo, ki bi se nam bil pustil. Škrbec je pravil, kako

ga je prejšnji dan strašil Bogatajev Luka. Čudno se mi je zdelo, da je šel pred mano domov. Pa nič slabega nisem mislil. Kar začne pod potjo nekaj grčati in se vzdigovati. Vedel sem koj, kdo da je.

„Luka, le straši, dokler hočeš, jaz pa grem domov,“ dejal sem mu in se smejal, ko se je pobiral iz blata.

„Ali ste pa že slišali,“ pravi stari Maček, „kaj se je oni teden pripetilo Medvedovemu Francetu?“

„Kaj se mu je neki pripetilo? Spodrsnelo mu je, pa je letel doli po hribu. Njegova Maruša mi je tako pravila koj drugi dan,“ pravi Naconka.

„Kaj še. Prav taka tema je bila, ko danes. Žandarji so bili pri županu. Strašiti jih je hotel, ker so pravili, da se ne boje nobenega strahu. Vlegel se je počez na stopnice ter čakal in čakal. Zadremal je, ker jih predolgo ni hotelo biti. Nazadnje pa le pridejo. Vodja je bil prvi,

1889 namreč, ki določuje v svojem 45. paragrafu, da se nihče, ki še ni bil pri vojaškem naboru ter v tem smislu še ni zadostil svoji vojaški dolžnosti, ne sme izseliti iz našega cesarstva in da je vsakega takega izseljenca ali, kakor pravi zakon, beguna, ako se zasači, kaznovati z ostrim zaporom od jednega meseca do jednega leta, ter z denarno kaznijo od 100—1000 goldinarjev. — Dobé pa do malih izjem vsakega, ker orožniki na vseh železniških postajah stražijo navlašč na take fante. — In tedaj nič ne pomaga zatrjevanje, da se je mi-lil do tedaj, ko bo dobil „cegel“, vrniti iz Amerike, da se ni mislil izogniti vojaški dolžnosti, da je hotel le pomagati svojim starišem, bratom in sestram itd. Že s tem, da se je podal na pot, prestopil je mladenič, ki še ni bil pri vojaškem naboru, zakon in naj bo tudi slep na eno oko, ali pa kruljev na obe nogi, tako, da ga pri naboru gotovo ne bodo potrdili. Zakon je zakon, nazaj v domovino ga vlečejo, tudi če je bil že nameji, izgubljeni so vsi, za potovanje že izdani stroški, on mora plačati tudi vožne stroške za svojega spremljevalca nazaj, potem je še zaprt, in poleg stroškov za hrano v ječi mora plačati še denarno kazen. Tako veli zakon in sodniki morajo soditi tako po svoji prisegi in vesti. A to še ni vse! Tak

nesrečni izseljenec ima navadno tudi že kupljeno in plačano vožnjo čez morje, ki stane na vsak način čez 100 gld. in le skrajni odločnosti naših sodnij se je dosedaj navadno posrečilo, da so rešile revežut vsaj ta denar. Dostikrat, zlasti, kadar je vožnja čez morje kupljena naravnost v dotični inozemski luki, n. pr. v Hamburgu, Bremenu itd., pa tudi to ni mogoče.

Čez par tednov vrne se torej tak revež po prestanem zaporu in plačani kazni (in vedno so dniki v teh slučajih ne bodo mogli biti tako milostni, kakor so še sedaj!) potrtega srca v domačijo, na strah in neizmerno žalost svojcem. Vsaj polovica tistega denarja, ki ga je oče z zadnjim naporom preskrbel za potni strošek, je izgubljen in sedaj je nesreča neizogibna, ki bi se bila dala preje morda še na kak drug način zaprečiti.

Taki slučajji ponavljajo se od tedna do tedna, ker že mladost izda na prvi pogled vsakega takega izseljenca, predno prestopi meje našega cesarstva. Vsak poskus take izselitve je torej brezuspešen in tudi ako bi se posrečil, ne bo imel dobrih posledic, ker primejo in kaznujejo dotičnega oblasti tudi po povrnitvi v domovino kot begunca. Zatorej kličemo neizkušenemu kmetskemu ljudstvu, hoteč je obvarovati škode in nesreče: Pomagajte si kako drugače v stiski in bedi. Nikdar pa ne skušajte pošiljati v Ameriko nedoletnih fantov, ki še niso bili pri vojaškem naboru!

Politični pregled.

Še sedaj se točno ne vé, kdaj se snide državni zbor, a vse kaže, da šele začetkom meseca oktobra. Vlada upa, da bo mōči v dveh mesecih rešiti najnujnejše zadeve, tako da bi se začetkom meseca decembra mogli sklicati deželni zbori. Sedaj je vse politično gibanje popolnoma zastalo, jedino socijalisti prirejajo velike demonstracije, da izposlujejo splošno volilno pravico. Ali se jim to posreči in kdaj, ne vé nihče povedati, a skoro bi rekli,

da prej ali slej se mora ugoditi narodovi volji. — Na Ogerskem imajo zdaj privrženci Kossuthovi velike sitnosti, ker je jeden izmej njih razkril, kake spletke spletajo Madjari zoper cesarja in zoper državo. Po sili se hočejo ločiti od naše državne polovice in si izbrati svojega posebnega kralja. — Zunaj naše države bile so zadnji čas povsod kake važne dogodbe. Na Francoskem so bile volitve za državni zbor, pri katerih je sijajno zmagala

malo je trebalo, pa bi se bil prevrgel, ko je stopil nanj. Ne bodi len, vzal je sabljo v roke in ga ploskoma naklestil, da je ves višnjev.“

„Kdo ga je naklestil, kdo je višnjev?“ vpraša osorno žandarmerijski vodja, ki je ravno vstopil s svojim tovarišem.

„Medvedovega Franceta je oni teden nekdo našeškal tam pred županom,“ pravi Maček nedolžno, „pravi, da bi šel tožit, samo ko bi natanko vedel, kdo ga je.“

„Torej Medvedov France je bil tisti. Le povejte mu, da sem ga jaz in da ga bom še, ako me bo še kdaj strašiti hotel, njega kakor vsacega družega. Poznam sicer šalo in vem, kaj je „špas“, pa ne, kadar sem v službi.“

„Kaj pa, ko bi se srečala s pravim vragom, ali bi ga tudi naklestili?“ vpraša Nacon.

„Bežite, bežite, ne bodite še Vi tako neumni. Pravi vrag mora še le biti, potem bi se mogla srečati. Jaz se ne bojim nobenega vraga, prvič, ker ga sploh ni, drugič bi se ga pa tudi ne bal, ko bi prav bil.“

Sit sem bil tacega govorjenja in odšel sem, ravno ko sta ona dva naročala še pol litra. Zunaj me je čakal Naconov Tone. Bil je moje starosti in vedno za vsako šalo pripravljen. Prav prijatelja sva bila in kamor sva prišla, balo se je naju vse.

„Kam se ti mudi. Pojdi hitro z mano na hlev,“ me ogovori in že ga ni bilo pred mano, šel sem torej za njim. V rokah imel je velik obroč in že ga je hitro s slamo ovijal. Pokazal mi je poleg sebe drug obroč rekši: „hitro še ti svojega ovij.“

„Za kaj pa bota?“
„Le urno delaj, boš že videl.“

stranka zmernih republikancev. Posebno hudo so bili pobiti klerikalci. Še nekaj drugega jako važnega se je primerilo na Francoskem. V nekem mestu spoprijeli so se namreč domači francoski delavci s privandranimi Italijani. Ti se klatijo tudi po Francoskem kakor po naših krajih in jemlje domačinom kruh. Ker je pri tem pretepu bilo več oseb pobitih, razburili so se zlasti Italijani in po celi Italiji sosebeno pa v Rimu in Genovi so se vršile znamenite demonstracije zoper Francijo. Taki izrazi neprijateljstva navadno nimajo dobrih posledic in res se čuje, da se je začela na Francoskem prava gonja na tuje delavce. — Veliki izgredi bili so tudi v Španski. Ljudstvo je tam jako nezadovoljno in ker si ne more pomoči iz grozne revščine, jelo je ruvati zoper kraljico in kraljevstvo sploh ter zahtevati republiko. — Mej Rusijo

in Nemčijo vlada srdit carinsk boj. Rusi so zaprli svojo mejo nemškimi obrtnimi izdelki, Nemci pa svojo ruskim poljskim pridelkom. Ta carinski boj je sicer obema državama na škodo, ali vzlic temu ni misliti, da kmalu poneha. — Na Nemškem so dobili novega zveznega kneza. Namestu umrlega vojvode Ernesta sasko-koburškega prišel je na ta prestolček angleški princ, kar je Nemcem jako čez voljo. — Na Bolgarskem vladajo še vedno že ope- tovano popisane razmere. Kako se vzdržuje Stambulov, se vidi iz tega, da je dal te dni zaprtega metropolita Klimenta zavratno umoriti. — Na Angleškem je vlada te dni priborila sijajno zmago. Poslanska zbornica je vzprejela predlogo, s katero se Irski vrača ugrabljena jej narodna samostalnost.

Dopisi.

Iz kočevskih hribov, 14. avgusta. [Izv. dop.] (Čudna volitev in še bolj čudna pravda.) Dosti zanimivega se po slovenskem svetu godi, ali da bi v našem pogorju imeli časopis, bi dosti več zanimivega pisati vedeli, kakor vi doli, sinovi dolin. Mi imamo namreč hud boj z nemškim šulverinom, ki dosti tisoč goldinarjev na leto v to uporablja, da bi nas na Dragi, na Travniku, Travi, Starem kotu in družih naših krajih bivaajoče Slovence ponemčil ter tako raztegnil kočevsko mejo do hrvatskega, bližnjega nam Čabra in tako tam most postavil za kočevsko narečje mej Hrvate, naše dobre prijatelje. Čez sto tisoč goldinarjev je baje nemški šulverin po izvestjih voditeljstva tega društva v kratkih letih porabil za utrditev, razširjenje nemštva v kočevskem sodnem okraju! — To ni malenkost, boj zoper tak denar je težak, posebno ako se pomisli, da navedeni Slovenci nismo jako bogati ljudje. Prav dobro bi tedaj bilo, ko bi se za nas tudi kaj brigali vi drugi v srečnejšem položaju nahajajoči se ljudje in vi poslanci brez izjeme, bodisi da stojite na „katoliški“, ali drugi podlagi; utegnili bi nabrati

lepih dokazov za to, da se Slovencu za njegovo podpiranje Taaffeove vlade v zahvalo le kamen polaga na mizo.

Danes pa naj povem malo dogodbico, iz katere si naj vzame vsak po svojem političnem stališču nauk, mislim, da bo vsem isti: Dne 11. julija 1891 je bila na Travi občinska volitev, katera je nemško stranko na krmilo spravila. Proti tej volitvi so se slovenski volilci pritožili na c. kr. deželno vlado, trdeč, da so se godile pri volitvi nepravilnosti, ki jo delajo nepostavno. Povedali so v tej pritožbi, da so se nekaterih odsotnih volilcev podpisali na pooblastilih goljufivo napravljali, da je neki Jože Kordiš, župan in načelnik volilne komisije, listke volilcev tako „kunšno“ preminjal, da je nekaj volilcev, ki so hoteli voliti Slovence, volilo brez vednosti nemško misleče ljudi. — Kordiš je na to tožil podpisalce te pritožbe, pri obravnavi pa odstopil od zatožbe proti vsem, razun Antonu Pojetu iz Starega kota. Ta ni hotel nič preklicati in je nastopil dokaz resnice.

Tu moram pripomniti, da je volitev vodil o k r. g l a v a r g. d r. T h o m a n p l. M o n t a l m a r

Kmalu sva bila gotova. Vzela sva vsak svoj obroč ter hitela na cesto. Komaj sem ga dohajal.

„Kam vruga tako hitiš?“

„Le tiho bodi. Žandarji so sicer vsi moji prijatelji, a ker so tako pogumni, jih bom naučil, ali je hudič ali ga ni. Tu le gori pravijo, da hudič hlače šiva. Pojva gori.“

Plezala sva po bregu, ki se dviga nad cesto. Tu mimo morala sta žandarja. In res, komaj sva bila na vrhu, že sva ju zaslišala. Jednakomerna hoja, nemški govor, ropotanje orožja, vse ju je izdajalo.

„Sedaj pa le“ pravi Tone in zažgala sva vsak svoj obroč in ga spustila po bregu. Koj sva pa tudi zaslišala: „pekete, pekete, pekete“ žandarja sta hitela nazaj proti Naconu. Jaz sem šel počivat, Tone pa ne verjamem, da bi bil že šel.

„Ali so bili sinoči še dolgo žandarji pri vas“ vprašal sem drugi večer starega Nacona.

„Kmalu za tabo sta odšla, pa še ni bilo pet minut, že sta zopet razbijala na vrata. Razpravljaj sem se že in bil nejevoljen, ko spoznam vodje glas: „Mojemu tovarišu je slabo, odprite.“ Šel sem odpirat, bila sta vsa prestrašena, prepotena, oči jima so se žarile. „Bog obvaruj, kaj pa vama je?“ vprašal sem ju. „Hudiča sva videla, kar dva na jedenkrat,“ ušlo je drugemu žandarju. „Ali ne morete molčati“, jezil se je vodja nemški nad njim. Pri nas sta bila čez noč, malo pred dnem sta odšla. Bog vé, kaj sta videla?“

S Tonetom sva se pogledala. Rekla nisva ničesar, mislila pa, da je človek le človek, naj ima tuli puško in sabljo.

osebno. — Antonu Pojetu se je posrečil dokaz resnice ter je bil vsled tega obtožbe oproščen. Pri obravnavi v Kočevji je bil tudi g. dr. Thoman kot priča zaslišan (Kordiš ga je za pričo dal), in ta je pod službeno prisego izjavil, da se je pri volitvi vse v red in korektno godilo. — Ko je Kordiš navzlic temu že slutil, da bo s tožbo propadel, rekel je Antonu Pojetu: prijatelj, jaz te nisem hotel tožiti, pa okrajni glavar g. dr. Thoman mi je velel, da mu podpišem belo polo, mi je rekel, da bo on vse storil in stroškov mi ne bo treba plačati, če bi do tega prišlo, bo že on skrbel, da se bodo stroški pokrili. Kordiš je dobro vedel, kaj je pri volitvah delal, pa ni nič pomagalo govoriti, gospod okr. glavar so jamčili za dober izid.

Taka je bila tedaj v suhih besedah povedano ta čudna zadeva. Lahko bi povedal še marsikaj tudi o tem, kako so govorile priče, pa naj bo; takih neumnostij je pri nas toliko, da se nam ne vidijo več čudne. Mi le obžalujemo nemški šulverein, ki mora za take pravde denar dajati. Saj je šlo zopet za to pravdo par sto gol-

dinarjev! Nemara se bo to društvo naposled vendar-le naveličalo, naše trde buče ponemčevati. Omenjeni Kordiš je postal župan, pa je tako županoval, da so ga letos od županovanja odstavili in sedaj je ta hudobni Anton Poje kot prvi svetovalec načelnik Travnjskega občinskega odbora. — Kako je vendar usoda pravična! — Pa ravno ta hudobnež je tudi predlagal odboru, da se g. dr. Thomanu odvzame častno občanstvo, katero si je leta pridobil s pomočjo svojega prijatelja Jožeta Kordiša kakor je to oni dan „Slovenec“ objavil in glejte zopet usodo, pravično usodo, g. dr. Thoman pl. Montalmar je prosil občinski odbor, oziroma Antona Pojeta, naj to notico v „Slovenca“ kot neresnično prekliče! — Že dva taka preklica je ta gospod okr. glavar v Travo poslal, pa so jih tam brez usmiljenja vrgli v koš. In prav je bilo tako! Sicer pa mislimo tako, da bo Trava še slovenska, ko o g. dru. Thomanu ne bo več ne duha ne sluha. Slovenski svet naj pa le izve, kako se reže v naših hribih nam Slovincem kruh pravice.



Slovenske in slovanske vesti.

(Volilski shod v Novem mestu.) Državni in deželni poslanec prof. Šuklje sklical je dne 26. avgusta volilski shod v Novo mesto, na katerem je poročal o svojem delovanju. Ob določeni uri zbralo se je pod predsedstvom župana g. Perkota veliko volilcev, kateri so pazno poslušali poslanca. Pričetkom govora pojasnjeval je g. poslanec zadevo cestne preložitve v Novem mestu in se dotaknil vprašanja o podaljšanju dolenskih železnic čez Belo Krajino do hrvatske meje, potem pa je obširno govoril o preskrbovanju kraških delov naše kronovine, mej katere spada tudi Dolenjska, s pitno vodo. Dokazoval je, da dežela sama ne zmore potrebnih sredstev, da pa je dolžnost države pomoči v ta namen in napovedal, da misli na jesen v državnem zboru staviti poseben predlog v tem oziru ter upa, da ne bo njegov trud brezuspešen. Nadalje je razpravljajal o dveh važnih vprašanjih, o trgovinski pogodbi z Italijo, vsled katere se je znižala carina na laška vina in o premembi naše vrednote. Glede laških vin je neovržno dokazal, da niso domačemu vinarstvu čisto nič škodila in da je vse dotično govoričenje, katerega se je posebno udeleževal poslanec Pfeifer, popolnoma prazno in čenčavo. Istotako je gledé valute dokazal, da napreduje dobro in da so bile besede poslanca Pfeiferja na katoliškem shodu v Novem mestu neresnične in iz trte izvite. Tudi o domačem prepiru izrekel je poslanec Šuklje svoje mnenje. Izjavil je, da tisti stranki, kateri stoji na čelu Ljubljanski škof, ne bo nikdar prestopil, ker so nameni te stranke škodljivi domovini in narodu. Ta stranka hoče izključno nadvlado v deželi, dasi nima v njenih vrstah nijednega sposobnega moža, in tega ni pripustiti. Ako stranka toži, da je vera v nevarnosti, da so šole brezverske itd. je to očitna neresnica. Gospod

poslanec je koncem svojega govora še pojasnjeval položaj v državnem zboru, češ, da je jako zamotan in zagotovil svoje volilce, da bodo slovenski poslanci varovali čast narodovo in se potegovali za njegove koristi. — Volilci so svojega poslanca pazno poslušali in mu večkrat burno pritrjevali. Ko so še razni gospodje izrekli svoje želje in pripoznali poslancu njegove zasluge, predlagal je župan g. Perko sledečo resolucijo: „Navzoči volilci Novomeški izrekajo g. poslancu svoje popolno zaupanje gledé njegovega dosedanjega delovanja, ki se je vršilo zgolj na narodni podlagi in se naj tudi v naprej na narodno-napredni podlagi vrši ter upajo, da bode g. poslanec še v bodoče za nas skrbel.“ — Ta resolucija se je z navdušenjem sprejela in s tem je bil končan ta pomembni shod.

(Cesarjev rojstni dan) obhajal se je po vseh slovenskih krajih jako slovesno. Vsi stanovi, vsi sloji našega naroda so drug z drugim tekmovali, izkazati ljubljenu vladarju iz svetle rodovine Habsburške neomahljivo in srčno ljubezen.

(Slavnost stoletnice fare na Koprivniku) in nje prvega duhovnega očeta Val. Vodnika se je vršila v nedeljo 27. t. m. Odkrila se je spominska plošča in to po slavnostnem govoru g. prof. Levca. Cerkveni govor imel je g. župnik Ažman iz Gorjan. Popoludne je bil izlet v Boh. Bistrico, drugi dan pa k Savici. Udeležba je bila velika.

(Otvoritev dolenskih železnic.) Zgradba dolenskih železnic nepričakovano hitro napreduje; vsled tega bode mogoče progo Ljubljana-Kočevje za cel mesec dni prej izročiti javnemu prometu, nego se je nameravalo. Kakor

se nam poroča, otvorila se bode — ako ne bode nepričakovanih zaprek — omenjena progga dne 26. septembra na slovesen način.

(Škof Strossmayer,) največji, po vsem svetu visoko spoštovani škof, katerega sveti oče pri vsaki važni priliki vpraša za svet, podaril je dijaškemu podpornemu društvu „Radogoj“ v Ljubljani 600 gld. in mu pisal pismo, v katerem je slovenskemu narodu in novemu društvu sporočil svoj blagoslov. — Vsega vkupe nabralo se je za „Radogoj“ dosedaj mej slovenskimi rodoljubi nad 22.000 kron. Slava požrtvovalnim darovateljem! Bodi dijaško podporno društvo „Radogoj“ priporočeno slovenski darežljivosti.

(Cesarjeva slavnost brez cesarske pesmi.) Iz vipavske doline se nam piše: Rojstveni dan presvitlega cesarja se je tudi pri nas slovesno praznoval. Že na vse zgodaj, kakor tudi mej sv. mašo, odmeval je grom topičev po vsi dolini. Po našem trgu so plapolale raz vseh javnih poslopij črno-žolte zastave, a ob 9. uri daroval je gosp. dekan Erjavec zahvalno sv. mašo. Pri vsem tem pa se je pripetilo vendar nekaj, kar nas je žalilo. — Čujte, mej sv. mašo, ne pri vstopu in odhodu c. kr. oblastev v cerkev in iz cerkve ni bilo slišati naše lepe cesarske pesmi. Ko smo povpraševali po vzroku, zakaj se cesarska pesem ni pela ali vsaj orgljala, zvedeli smo, da je to g. dekan Erjavec prepovedal, ker ta pesem ni cerkvena pesem. Čudno to! Drugod povsod se v ta dan cesarska pesem poje ali vsaj orglja, a pri nas je to prepovedano!

(Slovenski grobovi.) V Gradci umrl je dné 15. avgusta doktorand prava in odvetniški kandidat Anton Bilc, unet slovenski rodoljub in odličen delavec na narodnem polju, v 31. letu svoje starosti. — Dne 25. avgusta umrl je v Ljubljani častni mestjan stolnega mesta, prezaslužni narodnjak Ivan N. Horak v 80. letu svoje dōbe. Pokojnik je bil rodom Čeh. Še mlad prišel je v Ljubljano in si s svojo marljivostjo pridobil lepo imetje. Bil je jako čislán in someščani njegovi izkazali so mu svoje zaupanje in svoje spoštovanje s tem, da so ga volili v mestni zastop, v trgovinsko zbornico, v deželni in državni zbor ter ga postavili raznim društvom na čelo. Bodi blagemu pokojniku časten spomin.

(Poslanec prof. Spinčić) potoval je minuli teden po podgradskem okraju v Istri in bil povsod vzprejet najprijazneje in navdušeno. Povsod so se zbirali možaki,

da ga pozdravijo in se mu potožijo kot svojemu najboljemu prijatelju. Posebno sijajno so ga vzprejeli v Munah. Reči se smé, da je prebivalstvo izkazalo poslancu svoje zaupanje uprav na sijajen način.

(Ravnopravnost.) Pri Mariji Snežni blizu Cmureka, ki spada že pod Graško deželno sodišče, ustanovila se je posojilnica. Graško deželno kot trgovsko sodišče pa je odbilo registriranje predloženih pravil, ker so — slovenska. Posojilnica se bode pritožila proti temu kršenju ravnopravnosti.

(„Zaveza slovenskih učiteljskih društev“) zborovala je letos v Mariboru in sicer dne 17. avgusta. Udeležba je bila navzlic vsem nemškim spletkam velika, zborovanje pa se je izvršilo sijajno.

(Šolska družba za Istro.) Šolska družba sv. Cirila in Metoda za Istro pričela je svoje delovanje ter namerava že letošnjo jesen otvoriti prepotrebno hrvatsko šolo v Baderni. V ta namen kupila je družba hišo s priličnim vrtom, kjer se bode, ako treba, šolsko poslopije s časom lahko znatno razširilo. Ker družbi sedaj dohajajo darovi od vseh strani, posebno pa iz Hrvatske, upati je, da bode družba lahko uspešno delovala. Slavni škof Strossmayer je poslal tej družbi 1000 gld. Slava mu!

(Deželnozbornska volitev na Goriškem.) Dopolnilna volitev v deželni zbor goriški namesto umrlega poslanca notarja Ivančiča je določena na dan 5. septembra. Na volilnem shodu so volilci soglasno postavili za kandidata drž. poslanca Alfreda grofa Coroninija. Bolčani pojdejo složno na volišče, a tudi Kobaridci bodo glasovali z njimi kakor tudi vsi nezavisni pošteni narodni volilci iz drugih trgov. Nadejamo se, da bo v volilnem boju zmagal zanesljivi in uplivni, pogumni in neodvisni kandidat grof Coronini proti laži-narodnjaku Cazzafari, katerega je iredentovska svojat postavila za svojega kandidata. Prava narodna sramota bi bila, ko bi dobil ta lahonski kandidat kak slovenski glas.

(Nova slovenska tiskarna.) Pod naslovom „Goriška tiskarna“ ustanovil je urednik „S oč e“ in „Primorca“ v Gorici, g. Gabršček novo tiskarno, v kateri se bodeta tiskala omenjena dva lista, ki bode pa prevzemala tudi raznovrstna tiskovna dela. V novi tiskarni se bo izdajala „Slovenska knjižnica“, ki prične izhajati meseca oktobra. Prvi snopič izide že drugi mesec.

Razne vesti.

(Nova nasada Ameriških trt) je napravila vlada letos v Črnomlji in v Drašicah pri Metliki. Oba uspevata prav dobro, prvi nasad oskrbuje g. Šetina, drugega g. Pezdirc.

(Badeški most) čez Savo pri Zidanem mostu se bode začel v kratkem graditi, ker je došlo potrebno dovoljenje od višjih uradov. Deželni odbor kranjski razpisuje dela za glavna stebra in za rampe do 16. septembra.

(Golobje pismonoše.) Te dni izpustili so se na Ljubljanskem južnem kolodvoru nekateri golobje pismonoše, kateré je v to svrhu poslala tvrdka Thuma v Mödlingu poleg Dunaja tukajšnjemu g. načelniku postaje.

(Odlikovanje.) Svetovnoznani čebelar g. Mihael Ambrožič iz Mojstrane bil je v Heidelbergu na Badenskem na čebelarskem shodu, ki je vselej s čebelarsko razstavo združen, koncem avgusta t. l. zopet odlikovan z dvema

svetinjama in jedno diplomo. Ta podjetni in izkušeni čebelar, kateri pošilja čebele po vsej Evropi, v Ameriko, da celo v daljno Avstralijo, ima sedaj že 38 svetinj, 19 denarnih in častnih daril in 30 častnih in priznanjskih diplom; tedaj vsega skupaj 87 odlikovanj.

(Pomiloščeni kaznjenci.) Povodom cesarjevega rojstnega dne bilo je pomiloščenih 61 kaznjencev za ostanek kazni. Izmej teh sta dva na Ljubljanskem gradu, 6 v Mariborski, 3 v Koprski kaznilnici, 4 v Gradiški in 2 v ženski kaznilnici v Begunjah.

(Prestop k pravoslavju.) Piše se nam iz Trsta: Dne 26. avgusta prestopili so v tukajšnji pravoslavni cerkvi pri sv. Spiridijonu gosp. Fran Kravos, njegova soproga Katarina in njijini otroci Elvira, Ciril in Zora k pravoslavju. Gospod Kravos, znan kot odločen narodnjak, je rodom iz Rifenberga, soproga njegova pa iz Bovca.

(Hmelj v Savinjski dolini) je letos le slabo obrodil, ker so se vsled velike suše hmeljne uši močno zaredile in naredile veliko škodo.

(Trtno uš) zasledili so v Košaku pri Mariboru.

(Ponarejene krone) so dobili trgovci za Savo. Na Ogerskem je baje mnogo ponarejenih kron, katere je težko ločiti od pravih. Najložje se jih spozna na tem, da ob robu nimajo napisa „Viribus unitis“. Pri ogerskih kronah je torej treba opreznosti.

(Žrtve vročine.) Iz Ulma na Nemškem se poroča, da je vsled velike vročine poslednjih dnij nad 40 vojakov, ko so se vračali od vaj, popadalo od solnčarice. Jeden je bil takoj mrtev. Polkova vaja trajala je 6 ur in so se vojaki vrnili v največji vročini ob 1. uri popoldne. Meščanstvo je jako razburjeno vsled te nezgode.

(Vzgleden dobrotnik.) Piše se nam iz Tupalič dne 22. avgusta: Pretekli teden dopeljal se je na Brezje k Materi Božji novi zvon, katerega je daroval občeznani dobrotnik Miha Studen, posestnik v naši vasi. Izkazal je tudi že naši cerkvi sv. Klemenca mnogo dobrot. Napravil je altarje, soproga njegova pa je ravno tako mnogo žrtvovala za olepšanje cerkve. Danes popoldne naznanjalo nam je pritrkavanje zvonov in pokanje topičev, da bo dan slovesen. Nismo se zmotili, ker pripeljali so cerkveno uro, katero nam je kupil blagi Miha Studen. Stroškov mu za zdaj pač ne moremo povrniti, ali Bog naj plača njemu in njegovi soprogi obilokrat!

(Visoka starost.) V Očeslavcih na Štajerskem umrl je te dni bivši kolar Jožef Treibler v redki starosti 102 let. Žena njegova umrla je nekaj mesecev prej v 80. letu svoje dobe. Dve hčeri pokojnikovi sta tudi že precej priletni. Poslednji čas oglušil je stavec in se težko premikal.

(Požar.) Te dni je zgorel del papirnice v Podgori pri Gorici. Požar je bil precej hud in se ceni škoda na 40.000 gld. Zgorelo je več strojev, mnogo papirja in snovi za izdelovanje papirja. Tovarna je bila zavarovana.

(Nedolžna 16 let v ječi.) V Parizu bila je l. 1877. obsojena na dosmrtno ječo Pavlina Bernaux, ki je

bila obtožena, da je otrovala svojega soproga in svaka. Ker je obtožena živela nekoliko razuzdano, sodili so porotniki, da se je hotela znebiti nadzorstva soproga in brata njegovega in so jo spoznali krivo. Nesrečnica je vedno zatrjevala, da je nedolžna. Zdaj še le, ko sta zopet umrli nagloma dve osebi v isti hiši, se je dognalo, da sta bili otrovani po plinih, ki so prihajali iz neke bližnje apnenice. Pavlina Bernaux, ki je 16 let ponedolžnem bila v ječi, bila je te dni izpuščena iz zopora.

(Električna razsvetljava želodca.) V raznih listih čitamo, da so zdravniki jeli izkoriščati električno luč v zdravstvene svrhe zlasti za preiskavanje želodcev. Prevod se spusti skozi usta v želodec in tam zaiskri lučica tako močno, da se v nastavljenem zrcalu želodčeva notranjost prav natančno reflektira in je na pr. moči konstatirati stanje dotične želodčne bolezni.

(Samomor. v evropskih vojskah.) Največ samomorov je v naši avstro-ogerski vojski. Od l. 1869. se je povprek umorilo izmej 100.000 vojakov 85, zadnjih 6 let pa je število poskočilo na 131. Na Nemškem pride 61—67 samomorov na 100.000 mož, v Italiji 40, na Francoskem 29 v evropski in 63 v afriški vojski, v Belgiji 24, na Angleškem 23, (v Indiji 43), v Rusiji 20, na Španskem 14. Največ samomorilcev je mej novinci, večinoma v prvem letu. Mej častniki je število samomorov še enkrat večje nego mej moštvom. Največ samomorov se prigodi v poletnih mesecih, najmenj okolu novega leta.

(Električna pečenka.) Najnoveja novost razstave v Chicagi je pečenka, sprazena s pomočjo elektricitete. Posoda, v kateri se peče pečenka, je preprežena z množino tankih žic, po katerih je napeljan električni tok, ki proizvaja potrebno toplino. V tako razgreti posodi zavre voda v 5 minutah.

(Kače in divje zveri v Indiji.) Po službenih izkazih usmrtilo so kače in divje zveri l. 1890 v izhodni Indiji 23.801 osebo, l. 1891 pa 24.200 oseb. Koliko pa je ljudij prišlo ob življenje, ki niso šteti mej navedenimi, ni mogoče konstatovati.

(Novo mesto) gradi abesinski kralj Menelik. Novemu mestu se je že določilo ime: Addie Abbéba. Kralj je nagnal na tisoče svojih podanikov, da pomagajo pri delu in kakor ne vé, kako bi si čas kratil, prime tudi sam za lopato. Kraljevi svetovalci si belijo glavé, kdo bo v teh po evropsko narejenih hišah stanoval; najbrž mislijo, da bi se njihovi rojaki ne mogli navaditi takih stanovanj.

(Mesto milijonarjev) L. 1887. bilo je v Hamburgu prvem trgovskem mestu Nemčije 162 prebivalcev, ki so izkazali letni dohodek nad 100.000 mark. Skupaj izkazalo je teh 162 milijonarjev dohodek nad 30 milijonov mark, od katerega je bilo plačati nad jeden milijon davka. Po najnovejih statističnih izkazih se je do leta 1891 število milijonarjev izdatno pomnožilo. Bilo jih je namreč 319 s skupnim dohodkom nad 64 milijonov, od katerih so plačevali 2,247.300 mark davka.



Poučne stvari.

Amsden, nova breskev iz Amerike.

Za take kraje, kjer so blizu večji trgi ali mesta, posebno pa večja obrtna podjetja, kakor tovarne in rudokopi, je posebno breskev zelo imeniten sad. Ta sad je pač povsodi zelo priljubljen, bodisi, da se surov použije,

bodisi za raznovrstno uporabo v gosposkih kuhinjah. Zato se pa tudi dobre breskve v mestih, pri tovarnah itd. vedno lahko dobro prodajo. Navadno pa zore naše breskve še le tedaj, ko je tudi družega sadja dovolj, namreč koncem meseca septembra. Tedaj posebno gospoda raje

seže po grozdji, in breskev, da si tudi morebiti posebno fine vrste, se ne čista toliko. Tem večjo vrednost pa ima ta sad, ako dozoreva tedaj, ko je za sadje posebno huda, recimo, koncem julija in začetkom avgusta, ko vročina močno pritiska in človek tembolj hrepeni po sadji. Mogoče, da bo ta ali oni dejal: „Ta je pa že bosa, ob tem času dozorevajo še le komaj marelice, da bi pri nas dozorevale tudi breskve, to ni mogoče!“ Pa vendar je tako. Marsikaj koristnega smo že dobili iz Amerike, recimo krompir, tobak (ali kali!?) tako tudi lepe, fine breskve, koje pri nas koncem meseca julija popolnoma dozore, in tako izvrstno uspevajo, da so pač vsega zanimanja vredne. Med ameriškimi breskvami, kojih je sicer več vrst, je pač „Amsden“ najzgodnejša in tudi menda najlepša.

V letu 1872. vzgojil je to breskev neki Amerikanec C. Amsden. Pri svetovni razstavi v Filadelfiji v letu 1876. je že, ker je tako zgodnja in lepa, vzbudila veliko občudovanje pri veščakih, koji so jo odslej jako naglo razširjevali. V Evropi se je jela najpoprej gojiti na Francoskem in odtod je prišla še le v najnovejšem času tudi v Avstrijo. Izmed avstrijskih sadjeslovcev jo je prvi popisal dr. Stoll v svoji knjigi „avstro-ogersko sadjezanstvo“ ter jej oskrbel tudi krasno kolorirano podobo. Letos pa jo je vnovič prav dobro popisal tudi drugi strokovnjaški list.

Amsden je krasna, debela, rahlo plošnjevata, proti temu prav rahlo vzožena breskev. Teme je močno vdrto, jednako tudi pecljeva jamica. Barve je rumenkasto bele, kar se pa le malo opazi, ker je sad na solnčni strani popolnoma temnorudeč, in tudi na senčni strani z gostimi rudečimi lisami in pikicami pokrit. Koža je srednje kosmata, duh zelo močan in prijeten. Meso je zelenkasto bele barve, jako sočno, mehko, zelo prijetnega, finega okusa in se — žal da — ne loči od koščice. Slabeje vrste srednji sad iz piščevega drevesa vagal je 75 g., a srednji sad izmej najlepših celo 110 g., ter so prve breskve dozorele 22. julija, pri nas torej še poprej, kakor marelice! Drevo ima čvrsto rast, rase lepo v šop, se odlikuje po svojem velikem in širokem listju, ter je posebno za to hvalevredno, ker se mu listje ne grbanči tako rado, kakor pri družih breskvah. Kakor veščaki trdijo, je drevo zelo rodovitno, o čemur se je pisec sam tudi prepričal, kajti na jednom izmej dveh v letu 1891. vsajenih jednoletnih ceplencev vzrastlo je letos 43 zares lepih breskev. Omeniti je tudi hvalevredno lastnost, da se sad trdno drži mladike in ga veter ne more otresti. V hudi lanski in predlanski zimi niso drevesa prav nič od mrazu trpela. — Najzgodnejše breskve dozore v naših krajih še le sredi avgusta, pa so navadno zelenkaste, drobne in vodene. Koliko prednost ima torej nova breskev Amsden, ker toliko popreje dozori, ker je po svoji prelepi podobi in barvi pač jedna izmed najlepših breskev sploh in konečno ker tudi glede finega okusa daleč nadkriljuje druge zgodnje breskve! Brez vsega dvoma bode ta sad, da se jedenkrat dobro razširi, veliko slavo in visoko ceno v naših vinskih krajih zadobil. Marsikateri goldinar hranil bode zanj vinogradnik, ki ga bode prideloval, dosti bodo pa zaslužili tudi reveži-trpini, koji raznašajo od posestnikov kupljeno sadje včasih po več milj daleč na trg. Koncem julija primanjkuje dobrega sadja. Gotovo je tedaj, da se bode ob tem času ta nova breskev prav lahko trikrat dražje prodala, kakor se pozne breskve prodajajo. Bodi torej ta v resnici občudovanja vredni sad vsem razumnim sadjerejcem toplo priporočen, da ga v prid posestnikom samim, pa tudi revnim barantačem ali „trogarjem“ pridno širijo po naši domovini. Saj ne bode to, da širimo in gojimo le lepo, plemenito in bogato rodeče sadje, le samo narodu v korist, temveč tudi naši, za sadjarstvo tako ugodni domovini v veliko čast!

Kako bi se dala breskev Amsden dobiti? No, to pač sedaj ne bode več tako težavno. Tu pa tam jo že tudi pri nas imajo. Ako se dobé v obližji mladike, tedaj se naj z očesom cepi na navadne mlade breskvice, ki so letos vzrastle. Cepljenje na stareje divjake se kaj rado ponesreči. Najboljša podlaga za breskve pa je sploh sliva „sv. Julije“, na tej najlepše rasto ostanejo zdrave in bogato rode. Na podlago „Mirabolana“ cepljene breskve se kolikor se je pisec prepričal, v tretjem letu kaj rade posušé. Ravno sedaj je za cepljenje na oko pravi čas, ne zamudimo ga, že čez dve, gotovo pa čez tri leta bomo uživali sad.)

Zakup pobiranja pristojbin pri mitnicah na Kranjskem.

Od 1. januarja 1894. leta naprej se bode pobiranje pristojbin pri sedmih na podlagi zakona z dné 26. avgusta 1891. leta novo urejenih cestnih mitnicah na Kranjskem potom javne dražbe v zakup oddalo. Dotični razglas, ki se ob jednom objavlja v tukajšnjem uradnem listu, je za občinstvo zaradi tega posebne važnosti, ker se bode pri dražbi vsaka posamezna mitnica za se kot poseben zakupen predmet izklicevala ter dražba ali na lici mesta, ali pa v neposrednji bližini vršila; tedaj je vsakemu tudi menj imovitemu prilika dana, se dražbe z uspehom udeležiti. Osobito pa naj bi občine, v katerih bodo mitnice postavljene, kmetovalci, posestniki in veliki obrtniki mitniškega kraja nikari ne zamudili ugodne prilike, ker so jim zagotovljena v dražbenih pogojih pri vložitvi začasne varščine (vadiuma) važna olajšila kakor tudi v drugem oziru marsikatera prednost pred drugimi udeležniki. Če bi pa zakupna dražba vkljub temu ne imela dovoljnega uspeha, odredilo se bode od 1. januarja 1894. naprej pobiranje mitnin v lastni režiji c. kr. erarja. Da se tudi v tem oziru zagotovi že za naprej o pravem času potrebnih močij, katere bi pobirale mitnine na državni račun, razpiše se hkrati tudi za ta slučaj natečaj v tukajšnjem uradnem listu in opozarjamo naše čitatelje, ki se zanimajo za to stvar, na omenjena dva razglasa.

Sadje vložiti v med.

Odtrgaj grozdje ali drugo lepo sadje (črešnja, češplje, grozdjice), osnaži je pecljev in nadevaj ga v lonec; potem vlij nanje mrzlega medu in sicer toliko, da bo sadje pokrito. Zapečati lonec, pa ne z vročim voskom in postavi ga v hladno shrambo. Za nekaj mesecev imel bodeš dobro dišečo jed.

Saje dober gnoj za vrtnice.

Deni saje v kako vrečo in to vrečo obesi v čeber vode. Voda postane v kratkem črna kakor črno vino. S to vodo prilivaj rožam, pa bodeš kmalu videl, da bode listje dobilo temnejšo barvo in mladike bodo jele močnejše poganjati.

Gorka piča za kokoši po zimi.

Piča za kokoši po zimi, naj bode že mešana ali čista, zmečkana ali cela, mora se po zimi pogreti, predno se da kokošim. Turšica, ki je jako dobra za kokoši, naj se na peči tako razgreje, da se skoro sprazi, potem naj se pa nekoliko ohladi in da kokošim. Kuhana piča naj se da kokošim vselej gorka. Če je treba, naj se pa na peči nekoliko pogreje. Kokoši po zimi veliko rajši neso jajca, ako se jim daje gorka piča. Posebno dobro je pa, če se

da kokošim gorka zmes zmečkanega krompirja, pšeničnih otrobov in oljnatih preš.

Miši in podgane preženeš,

ako raztolčeš v možnarji steklo v prah in tega vzameš 60 gr, stolčenega sladkorja pa 30 gr in narediš s sveže namolženim mlekom iz ržene moke testo. Naredi male kroglice iz tega in jih malo praži v masti ter potresi s sladkorjem, potem pa položi na pripravno mesto. Miši in podgane, ki požro take kroglice, jako hitro poginejo.

Za kratek čas.

Neki gospod zapazi v mesečni noči tatú z nastavljenim lestvo, ko hoče ravno zlesti skozi okno neke hiše. „Kaj delaš tu gori, lopov, glej, da se mi takoj doli spraviš!“ kriči gospod nad njim. „Pst! gospod“, odgovori tat, „pst! ne dramite me, jaz sem mesečen.“

Loterijske srečke.

Gradec, dné 26. avgusta: 82, 68, 90, 69, 42.
Dunaj, dné 26. avgusta: 63, 52, 35, 26, 55.
Brno, dné 30. avgusta: 17, 22, 63, 90, 33.
Trst, dné 29. avgusta: 28, 41, 31, 73, 25.
Praga, dné 26. avgusta: 57, 1, 85, 87, 26.

Tržne cene v Ljubljani

dne 2. septembra t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	60	Špeh povojen, kgr.	—	65
Rež, „	5	70	Surovo maslo, „	—	80
Ječmen, „	5	80	Jajce, jedno	—	02
Oves, „	6	30	Mleko, liter	—	10
Ajda, „	8	30	Goveje meso, kgr.	—	61
Proso, „	5	—	Telečje „	—	50
Koruza, „	5	80	Svinjsko „	—	60
Krompir, „	2	80	Koštunovo „	—	36
Leča, „	12	—	Pišanec „	—	40
Grah, „	12	—	Golob „	—	18
Fižol, „	10	—	Seno, 100 kilo	—	350
Maslo, kgr.	—	96	Slama, „	—	214
Mast, „	—	70	Drva trda, 4 metr.	—	650
Špeh frišen „	—	62	„ mehka, 4 „	—	480

Peregrin Kajzelj

Stari trg št. 13 (6-16)



priporočam slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini svojo bogato zalogo

lestencev, oljnatih podob, zrcal,

kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče predmete na pr. stekleno, porcelanasto belo in rujavo prsteno blago, raznovrstne svetilnice viseče in stoječe,

Hermanove bliskovne svetilnice in prave kroglaste cilindre „Patent Marian“, katere imam samo jaz v zalogi za Kranjsko.

Prevezem tudi vsa steklarska dela pri stavbah ter jamčim za solidno in točno postrežbo.



Slavnoznanana

gostilna „Poličanski“ v Zatičini

središču in mestu sodnemu okraju Zatiškemu

se daje od 1. januarja 1894 počenši pod ugodnimi pogoji v najem.

Z gostilno je združena tudi mesarska in pekarska obrt. Natančneje poizvé se v gostilni „Poličanski“ v Zatičini.



Zaupni mož v vsakej fari. Velevažno, že četrt stoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače denarstveno podjetje (poroštevni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznano blagonsno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega zaupnega moža z nalogo, pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko „201.191, Graz postlagernd“ več poizvedeti. (18-10)



Janko Ev. Sirc

(30-1)

v Kranji

priporoča svojo zalogo izvrstnega

specerijskega blaga

moke in otrobov, žganja, posebno prav fino slivovko liter po 1 gld., domač brinjevec liter po 1 gld. 30 kr., klobase po 9 $\frac{1}{2}$ kr., salame kilo po 1 gld., slanino in suho meso po 72 kr. kilo itd.

Vzprejme se tudi učencem iz dobre hiše.

Prodaja.

Vsled svoje starosti prodan podpisani domačijo, obstoječo iz hiše v 2 nadstropji, v kateri je gostilna in ki stoji sredi vasi poleg ceste. Hiša ima dober vodnjak in prostorno dvorišče. Poleg hiše je velik, dober zidan hlev. Jedn v kozolec 19 štantov je na vrtu, drugi 7 štantov pa na polji. Na vrtu je 200 mladih sadnih dreves, na polji pa 35, poleg tega je pa še druga drevesnica na vrtu; v njej je nad 2000 cepljenih dreves, ki vsako leto prinašajo nad 150 gld. — V bližini je 10 oralov dobro zagnjenega in obdelanega polja, 13 oralov travnikov in 7 oralov gozda.

Prodam tudi 2 lepi kobili, 2 žrebi, 5 velicih, pisanih krav, 35 jarcev, 8 prašičev, krmo in žito, kakor tudi dobro zastavljeno kmetijsko orodje. Posestvo leži $\frac{1}{4}$ ure od železniške postaje Lesce in 1 uro od Bleda. Cena mu je s pritliklinami 9000 gld., brez pritliklin pa 6500 gld. Plačati ni treba takoj. (26-2)

Vse kupece uljudno vabi na ogled

Janez Gogala po domače Grom
v Hrašah p. Lesce na Gorenjskem.

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedljivih ognjilšč solidnega dela** po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **stavlbinska dela.** (7-17)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

Založba tovarne

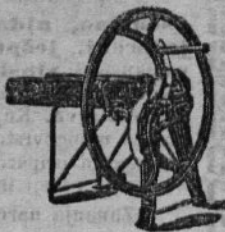
pri

Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.



Tu se dobivajo vsake vrste kmetijski stroji, kakor tudi blagajnice, varne pred tatom in ognjem. P. n. gospodinjnam, šiviljam krojačem in čevljarjem priporočam svoje izvrstne



šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod za katere tudi 5 let jamčim (garantiram). (8-17)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta

(12-17)

zaloga

špirta, žganja, špecerijskega blaga in barv.

41-81

Najnižje cene.



Največji izbor.

Preobleke.

Popravila.

L. Mikusch

tovarna dežnikov

Ljubljana, Mestni trg 15.

Adolf Hauptmann

tovarna (9-17)

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve ceste št. 41 v lastni hiši in filijala: Slonove ulice št. 10-12.

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nizkeji ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.



Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14-17)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, neprežigljiva opeka in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar
Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.
Velika zaloga vseh
kirurgičnih obvez in kilnih pasov.
Velika izbira in zaloga vsakovrstnih rokovic
iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Du-
naji; zavratnikov, manšet, angleških in fran-
coskih dišav, modercev itd. (4-17)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.
Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.
Tovarna za oljnate barve, lak in pókost.
Glavni zastop
Bartholijevega originalnega karbolineja
Maščoba za konjska kopita in usnje. (5-17)

J. Kunčič

izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani,

v Križevniških ulicah št. 10
filijalka v Lescah, Bled,

priporoča čast. p. n. občinstvu in gospo-
dom gostilničarjem svojo dobro izdeloval-
nico dobre, zdrave, ukusne soda-vode.

Zunanja naročila izvršujejo se
točno. (16-17)



J. Traun v Ljubljani

mehanični mlin, tovarna ješprenjčka in ješha,
trgovina s špecerijo, žganjem, žitom, pridelki
in drvmi

priporoča veliko zalogo svojih izdelkov:

pšeniteno, ajdovo, rženo in koruzno moko,
ješprenj. ješprenjček in pšeno, najmočnejši in
najokusnejši vinski kis in kisov cvet. Priporoča tudi
špecerijsko blago, žganje, špirit, suhe in olj-
nate barve. Kupuje vse domače pridelke in pri-
poroča mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Ži-
vinorejcem priporočam zadnja moka za živino, ker
je ceneji in izdatneji kot druga sredstva. (3-17)

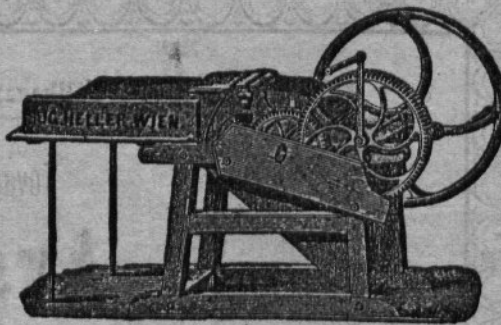
Zunanja naročila se hitro in natančno izvrše.

DR. JOS. DERČ

stanuje od 6. t. m. naprej (28-2)

na Starem trgu, Florijanske ulice št. 1.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!



Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo
razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastopj in
(468-13) poštne prosto. (17-11)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!